

חַת־ת לַיּוֹם חֲמִישִׁי פְּרָטִיּוֹת שְׂמִינִי כ"ה אָדָר שְׁנֵי ה'תשפ"ד

מְקַדֵּשׁ לְמַעַן בְּטַחֲוֹן יוֹשְׁבֵי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל
"אֶרֶץ אֲשֶׁר תָּמִיד עֵינֵי ה' אֶלְקֵינוּ בָּהּ"

מעוניינים להקדיש לזכות יקירכם? צרו קשר kidschitas.he@gmail.com

חֲמִישׁ / חֲמִישִׁי עִם רִשׁוּי

למדנו שלמרות שאהרן ובניו הכהנים היו מאוד עצובים ביון שנדב ואביהו נפטרו, משה אמר להם שעליהם לאכול את החלקים מהקרבן ששייכים לכהנים.

אלעזר, איתמר ואהרן אכלו את החלקים האלו מהקרבנות המיוחדים שהקרבו לרגל התחלת עבודת המשכן, למרות שהם היו עצובים. אבל הם לא חשבו שהם צריכים לאכול את הבשר מקרבן מוסף ראש חדש, היות והוא לא יוצא דופן- הם יוכלו לאכול אותו בחדש הבא.

במקום זה הם שרפו את כל הקרבן על המזבח. (כך אומרת ההלכה לעשות במקרה ולא מספיקים לסים את כל הקרבן במהלך הזמן המתיר לאכילתו).

באשר משה ראה זאת, הוא בעס. קרבן ראש חדש הוא קרבן המבקש מחילה מה' על בני ישראל, ואפלו שהכהנים היו בעצב, אסור להם לעשות שום דבר שעלול חס ושלום למנע מה' לסלוח לכל שאר העם.

אהרן הסביר שזה מה שה' באמת רצה, ה' רצה שהם רק יאכלו מהקרבנות המיוחדים לאותו יום. משה לא התבייש להודות שאהרן צדק בדבריו.

תְּהִלִּים / יוֹם כ"ה לַחֲדָשׁ פָּרָק קי"ט מַחֲצִית רֵאשׁוֹנָה.

התהלים של היום מיחד ביותר, אנו מתחילים את הפרק הארוך ביותר בכל התהלים, פרק קי"ט. הפרק הזה כה ארוך שאיננו אומרים אפילו את כלו ביום אחד, אלא מחלקים אותו חלקו בכ"ה לחדש וחלקו בכ"ו.

בפרק הזה ישנם שמונה פסוקים עבור כל אות מאותיות הא"ב על פי סדר.

באות ב', ישנו פסוק "במה יזכה נער את ארוחו לשמור בדברך". המשמעות הפשוטה של הפסוק היא איך אדם גורם להנהגה שלו להיות זכה? על ידי ששומע למה שה' אומר.

בקיום מצוות והנהגה כפי שה' מצוה בתורה, נהיה טהורים וקדושים.

אבל ישנה משמעות נוספת לפסוק.
האדמו"ר הזקן הלך פעם לרבי שלו, המגיד, ובקש ברכה לכו זכר.
המגיד אמר לו: "במה יזכה נער? איך תהיה לאדם הזכות שיולד לו תינוק? "את אורחו" – על ידי הכנסת אורחים.
כאשר ישנה אהבת ישראל ועוזרים ליהודי אחר, הדבר גורם לנו לזכות בברכת ה'.

תניא / לקויטי אמרים פרק ל"ח (כ"ה אדר ב' שנה מעוברת)

- הבה נעצור לרגע כדי לחזור ולהבין מדוע אנו לומדים את מה שלומדים.
חסידות היא חיות! האדמו"ר הזקן נותן משל מתוך הזהר כיצד עלינו להסתכל על עצמנו.
תארו לך שיהודים הם כמו נר שמן שמסתובב ברחוב. הגוף הוא כמו פתילה, והאדם צועד כביכול בתוך בוסית מלאה שמן ואש דולקת על ראשו. יהודי כזה הוא מלא אור וחם, מרגיש חיות מבפנים וכל מי שרואה זאת נמשך אליו.
במובן, אנו לא באמת נראים כן, בכל אופן לא בצורה שהעין הגשמית שלנו יכולה לראות, אבל האמת היא שבאשר חסיד חי עם "השמן" שלו ועם "האש" שלו הוא באמת מרגיש חי וחמים מבפנים וגורם לאנשים אחרים לראות אותו ולרצות להתקרב ליהדות גם הם.
מה אם כן, גורם ליהודי להאיר?
מצוות, הם השמן. ללא שמן יהודי לא יכול להאיר, זו הסבה שכל כך חשוב לקיים מצוות אפלו אם אנו לא מרגישים התלהבות לעשותם בגלל שאם יהודי לא מקיים את המצוות הוא לא יוכל להאיר בזמנים שבהם הוא כן מרגיש.
עם כל זה אומר האדמו"ר הזקן שאסור ליהודי לומר שדי לו בקיום מצוות ללא כוונה. החם והחיות שיש באשר אנו מקיימים מצוות בכונה (כמו שחסידות מלמדת בתניא) היא הרבה יותר מאשר מצוה שמקיימים אותה בלא כוונה. בדיוק כמו שכבשה היא דבר חי יותר מאשר אבן.
וכעת נעבר ללמד את התניא של היום: אפלו שמצוות עם כוונה יש להם יותר חיות, אל לנו לחשב שהנשמה קרובה יותר לה' באשר היא מקיימת מצוות בכונה מאשר אם היא מקיימת מצוות ללא כוונה. מצוה היא הרצון של ה'. ומה שהוא הרצון האמתי של מישהו, איננו יכול להיות נפרד ממנו.
כשאנו מקיימים מצוות אנו מתאחדים עם ה' - בין אם יש כוונה או אין.
מה משתנה באשר האדם עושה בכונה זה עד כמה הוא מרגיש את ה' ועד כמה אור ה' מאיר בו.
כעת האדמו"ר הזקן אומר שישנם ארבע סוגי חיות בקיום מצוות וכדי להבינם נשתמש במשל מארבעת סוגי הדברים הקיימים בעולם.
1. **דומם** – חשבו על החיות שיש ביהלם. יהלום הוא דבר יפה וחלק מהבריאה של ה'. הדבר דומה לקיום מצוות ללא כוונה.
2. **צומח** - חיות שיש בעץ בעת פריחתו, אפשר לראות שהוא צומח. אפשר לראות שיש חיות של ה' בפנים. זה כמו תפלה או אמירת מלים של תורה, שאנו מבינים את משמעות המלים אבל עושים זאת עדין ללא כוונה.
3. **חי** - חשבו על החיות שנמצאת בצבי יפה, שרץ באצילות דרך השדות, כפי שרצים למצוה. יש בו חיות רבה.
4. **מדבר** - הסתכלו במראה, התבוננו כיצד אתם מחיכים, מבינים וחושבים.

אדם יכול ללמוד על דברים שחיה לא יכולה אפילו לחשב עליהם. אדם יכול להאמין! אדם יכול לדעת את ה'. לאדם יש הרבה יותר חיות מבהמה. בהמות ובעלי חיים הם משל לשני סוגים של כונה, האחת יותר נעלת מהשניה.

בעזרת ה' נתחיל ללמוד עליהם מחר בתנאי.

היום יום / כ"ה אדר ב'

החסיד ר' מרדכי מהורודוק ספר לנו מה היה הדבר הראשון שחסידיים למדו כשהגיעו לאדמו"ר הזקן בליאזנה.

"וואס מען טאר ניט, טאר מען ניט, או ווס מען מעג, דארף מען ניט" – מה שאסור לעשות, אסור, ומה שמותר – מותר.

ישנם דברים שאסור לאכול אותם, למשל אוכל לא בשר, או אסור לשנא את החבר, אסור לעשות זאת. נקודה.

ישנם גם דברים שמותר לנו לעשות – למשל לאכול ממתקים, או לשחק משחקי מחשב, אבל עלינו לחשב לפני כל פעם, האם אנו צריכים אותם לעבודת ה'? האם זה יעזר לנו להתפלל יותר טוב או לשמח בשבת? או שאנו לא באמת צריכים אותם? אם אנו לא צריכים אותם, לשם מה עלינו לעשות אותם?

החסידים נהגו להקדיש שלוש או ארבע שנים כדי להפנים את הזהירות לעשות תמיד את הדבר הנכון. ורק אז הם קבלו הזדמנות להפנס ליחידות עם האדמו"ר הזקן כדי לשמע מה הדרך הראויה עבורם בעבודת ה'.

ספר המצוות / מצות עשה ר"ז, לא תעשה ש"ב, עשה ר"ה, לא תעשה ש"ג

בספר המצוות היום לומדים ארבע מצוות בנושא אהבת ישראל:

1. **מצות עשה ר"ז** - מצוה מיחדת לאהב את גר הצדק – גוי שהפך להיות יהודי.

שלושת המצוות הבאות נובעות מאותו פסוק – שלא לשנא מישהו אחר, במקום זה יש לומר לו שעשה משהו שגוי, אבל אסור לבייש אותו כשעושים זאת.

2. **מצות לא תעשה ש"ב** - אסור לשנא מישהו ואם אדם עשה משהו שמכעיס אותנו, אסור לכעוס עליו בלבנו. במקום זה צריך לדבר אתו ולראות מה נתן לעשות כדי להתידד שוב.

3. **מצות עשה ר"ה** - צריכים להעיר לאדם אם ראינו שעבר עברה, אבל רק באופן שלא יבייש אותו חס ושלום!

4. **מצות לא תעשה ש"ג** - אסור לבייש יהודי אחר.

רמב"ם / הלכות דעות פרקים ג', ד', ה'

ברמב"ם היום לומדים ביצד יהודי צריך להתנהג מדי יום:

פרק ג'. - לומדים שאדם צריך לודא שהדברים שהוא אומר או עושה הם מה שה' רוצה. במקום סתם לשחק בחוץ בשביל הכיף, או לאכול אכל בריא בגלל שלא רוצים ללכת לרופא, או לישון בגלל שאוהבים לישון - צריכים לקיים את כל הדברים האלה בגלל שכך דואגים לעצמנו ולגופנו, והנשמה שלנו צריכה

גוף בריא וחזק כדי שנשתמש בו לקיים הרבה מצוות.

פֶּרֶק ד'- הַרְמַב"ם מְלַמֵּד דְּרָכִים רְבוֹת בַּיָּצֵד לְהִשָּׁאֵר בְּרִיא. וּמָה בְּדָאֵי לְאָכַל בְּדֵי לְשִׁמּוֹר עַל הַבְּרִיאוֹת. אֶחָד הַדְּבָרִים שֶׁהַרְמַב"ם מְצִיָּן הוּא שְׂאֵדָם לֹא יֵאָכַל יוֹתֵר מִדֵּי קֶמַח לָבֶן. (קֶמַח שְׂאִינוֹ מְלֵא).

פֶּרֶק ה'- לומדים על התנהגות אנושית (מענטש) וצנועה. דרך שהיא שונה מכל העולם. יהודי צריך תמיד ללבש בגדים נקיים ולא לצעק כשהוא מדבר.

דְּרָכֵי הַחֲסִידוֹת / כ"ה אָדָר

היום הוא יום מיחד, כ"ה אדר, יום ההלדת של הרבנית חיה מושקא.

ביום ההלדת הראשון של הרבנית מיד אחרי הסתלקותה, הרבי אמר שעלינו לעשות משהו מיחד לכבודה, ולהתחיל במבצע שכל אחד יחגג את יום ההלדת היהודי שלו!

מה הכוונה לחגג את יום ההלדת?

לקיים מנהגים מסוימים שיהפכו את יום ההלדת שלנו ליום מיחד. מנהגים אלו יזכירו שנולדנו כדי למלא שליחות מיחדת שה' צריך שנעשה כאן בעולם כדי שמשיח יוכל לבוא. כשמשתמשים ביום המיוחד הזה פראוי זה יעזר לנו לקיים עוד יותר טוב את השליחות שלנו.

האם אתם יודעים את כל עשרת מנהגי יום ההלדת?

1. לעלות לתורה (מעל גיל בר מצוה).
2. לתת יותר צדקה, בפרט לפני התפלה
3. להתפלל טוב יותר (תוספת כוונה לחשב על התפלה לה').
4. ללמד את פרק התהלים החדש (זהו הפרק של השנה אותה אתם מתחילים, למשל ילד בן חמש אומר פרק ו' כיון שהוא מתחיל את השנה השישית לחייו)
5. ללמד יותר תורה
6. ללמד מאמר בעל פה (או אפילו רק חלק מה"היום יום" של אותו יום) ולחזר עליו בהתועדות.
7. לעזור לעוד יהודי ללמד תורה ולקיים מצוות (למשל אחד מהמבצעים).
8. לערוך חשבון נפש (לחשב כיצד התנהגנו במשך השנה החולפת ולהחליט שהשנה הבאה תהיה עוד יותר טובה).
9. להחליט החלטה טובה (משהו חדש בשליחות הפרטית שה' נתן לכם)
10. לערוך התועדות (לקנות פרי חדש ולברך עליו שהחיינו אם זה אפשרי. ולהודות לה' שנתן לכם שנה נוספת לחיות כאן בעולם המיוחד שלו ולקיים את השליחות להביא את הגאולה).